

[Glistrup]

Tværtimod. Skal man fastlægge et udenrigspolitisk standpunkt, så må det være det gamle, gode: handelens veje skaber fredens veje. Det er ved, at man handler med folk, hvad enten de så er ræverøde kommunister eller kulsorte argentinerne, eller hvad der er tale om, det er ved at have den forbindelse med dem, man kan udvikle det, der kan være grundlaget for en bedre mellemfolkelig forståelse. Det er ikke ved at begynde at spille med musklerne, sådan som man gør, når man iværksætter handelssanktioner.

Nu er det selvfølgelig så let at sige: ja men skulle vi ikke gøre det lige netop i de to tilfælde, der her er tale om? Vi må bare gøre os klart, at i hvert eneste af verdens 153 lande sker der hver eneste dag noget, som vi nok har nogen grund til at rynke på næsen ad. Hvis vi først vænner os til, at når vi ikke kan lide det ene eller ikke kan lide det andet – nu kan vi ikke lide, at nogle argentinerne gik i land for en måneds tid siden på nogle klippeøer dernede, og nu kan vi ikke lide ditten og datten – så reagerer vi surt med den slags handelssanktioner, så kommer vi meget vel ud i, at det ikke er til at sætte grænsen. Hvor skal vi så holde op med at lave handelssanktioner?

Dertil kommer, at det kunne godt være, der var nogle i udlandet, der syntes, at der var visse ting i Danmark, der ikke var helt så rare og helt så korrekte, hvorefter de begyndte at lave handelssanktioner mod os. Lad os lade være med overhovedet at gå ind på denne enormt farlige vej.

Det skulle være så meget lettere at gøre det, eftersom det ikke bare er hr. Christophersen, der har gjort den erfaring fra Absesinienboykotten og Rhodesia, at det ikke har nogen virkninger. Hvis man går de internationale handelssanktioner igennem, så vil man se, at hver evig eneste gang har de haft helt, helt andre virkninger end dem, som man fra propagandafronten har fremhævet. Der er et tysk medlem af EF-Parlamentet, der hedder Seeler. Han har skrevet en rapport, som er genstand for debat nede i EF-Parlamentet i morgen, hvor han har gennemgået led for led samtlige handelssanktioner, der har været, og faktisk har påvist, at hver evig eneste gang har det ført til modsatte resultater.

Carters handelsembargo med kornembargo mod Rusland i anledning af Afghanistan, ja, hvad førte den til? Den førte til, at i ste-

det for købte Rusland argentinsk korn, og derigennem blev Argentina og Rusland drevet nærmere i armene på hinanden. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at den bevægelse, der dér sattes i gang, hvorved Argentina og Rusland kom i et nært samarbejde med hinanden, nu bliver yderligere styrket af EF-beslutningen om embargo imod Argentina.

I forbindelse med sådanne embargoer kommer transportfirmaer og rederier og vognmandsfirmar osv. ud for, at det er dem, virkningerne falder på. Det gælder også underleverandører. Det er helt, helt andre resultater end dem, man umiddelbart skulle forvente. Sanktionerne er bestemt ikke til nogen skade for dem, som de skulle gå ud over. Hr. Christophersens eksempel med den rhodesiske industri, der blev så stærk og velopbygget – indtil den nu er blevet ødelagt i de sidste år – som følge af, at nød lærte også nogen rhodeser at spinde, er faktisk et vældigt godt eksempel på, hvorfor man skal holde sig væk fra alt det med handelsembargo.

Derfor anbefalede fremskridtspartiet i folketingets markedsudvalg ved de to lejligheder, hvor vi har haft spørgsmålet oppe, at Danmark stemte imod, at man skulle gå ind på den embargopolitik, som vi her behandler. Når man nu – på søndag er det vist – skal tage stilling til, om man yderligere skal forlænge den Argentinaembargo, som udløber den 17. maj, vil fremskridtspartiet igen stemme imod, at Danmark indlader sig på en forlængelse.

Den omstændighed, at vi er medlem af et fællesskab, som EF udgør, indebærer selvsagt, at vi hist og pist og mange steder må tage standpunkter, som ikke bare er i Danmarks interesse. Når der er de mange modstridende meninger, som der vil være – som der er mellem de 9 partier her i denne sal, og som der er imellem de 10 lande nede i EF – ja, så må man for at nå nogle resultater gå på kompromiser, men det, vi først og fremmest her skal understrege, er: hvad er vores principielle holdning? Den principielle danske holdning skal efter fremskridtspartiets mening være, at man af de grunde, jeg her har redegjort for, skal lade være med at gå ind i en handelssanktionspolitik.

Hvis man endelig skal finde frem til nogle embargoer, så kan jeg da godt sige, at forholdet til f.eks. Argentina ikke kan være det